

Ilyas - Nomer Genep

Sapuluh Ujian

Jeff Pippenger

2023-10-05

Urang parantos ngulik perlambang Éliah, sarta ayeuna keur ngagunakeun sajarah Gunung Karmel jeung Gunung Sinai pikeun ngagambarkeun hiji prosés pangujian anu maju pikeun tanduk Protestantisme jeung hiji kamekaran pulitik anu maju pikeun tanduk Republicanisme anu sajarah jeung tanduk Protestantisme.

Artikel panungtung medar ngeunaan pangbarontakan dina Bilangan pasal tilu welas jeung opat welas, anu nandaan ujian kasapuluh jeung anu panungtung pikeun Israél baheula sanggeus maranéhna meuntas Laut Beureum. Sajarah éta saluyu jeung gerakan mimiti dina sajarah Millerite, tapi ogé jeung sajarah gerakan panungtung Allah. Pagawéan katilu malaikat dina Wahyu opat welas dilaksanakeun ku hiji gerakan dina awal jeung hiji gerakan dina ahir.

“Malaikat anu ngahiji dina ngumandangkén béja malaikat katilu téh kudu nyaangan sakuliah bumi ku kamulyaan-Na. Di dieu dinubuatkeun hiji pagawéan anu ngajangkau sakuliah dunya jeung miboga kakuatan anu tacan ilahar. Gerakan Advent taun 1840–44 téh mangrupikeun hiji pintonan anu mulya tina kakawasaan Allah; béja malaikat kahiji geus dibawa ka unggal stasion misionaris di sakuliah dunya, jeung di sawatara nagara aya minat kaagamaan anu panggedéna anu kungsi kasaksian di nagara mana waé ti saprak Reformasi abad ka genep belas; tapi sakabéh ieu bakal dilampahan ku gerakan anu perkasa dina handapeun pangéling panungtungan ti malaikat katilu.” *The Great Controversy*, 611.

Di antara sajarah gerakan permulaan jeung gerakan panungtungan, urang manggihan sajarah garéja Laodikea. Malaikat anu nyaangan bumi ku kamulyaanana téh écés dipikawanoh minangka hiji gerakan, lain hiji garéja.

“Ngeunaan Babul, dina mangsa anu dipintonkeun dina ieu nubuat, dinyatakeun kieu: ‘Dosa-dosana geus ngahontal ka sawarga, sarta Allah geus nginget kajahatanna.’ Wahyu 18:5. Manéhna geus ngeusian ukuran kasalahanana, sarta karuksakan geus rék tumiba ka dirina. Tapi Allah masih ngabogaan hiji umat di Babul; sarta saméméh panarajang hukuman-hukuman-Na, jalma-jalma satia ieu kudu dipanggil kaluar, supaya maranéhna ulah ilubiung dina dosa-dosana sarta ‘teu narima tina bala-balana.’ Ku sabab éta, gerakan anu dilambangkeun ku malaikat anu turun ti sawarga, nyaangan bumi ku kamulyaanana sarta ngajerit tarik ku sora anu kuat, ngumumkeun dosa-dosa Babul. Pakait jeung pesenna, kadéngé ieu panggero: ‘Kaluar maraneh ti dinya, umat Kami.’ Ieu béwara-béwara, anu ngahiji jeung amanat malaikat katilu, mangrupikeun pangéling-ngéling panungtungan anu kudu dipasihkeun ka pangeusi bumi.” *The Great Controversy*, 604.

Sakumna nabi satuju silih andalkeun, sarta maranéhna sadayana nangtukeun kalawan leuwih husus “poé-poé pamungkas,” tibatan nangtukeun poé-poé nalika nubuat-nubuat éta diumumkeun. Salaku conto tina ieu fénoména, malaikat dina Wahyu dalapan welas, geus jeung masih dipratandakeun ku

malaikat dina Wahyu sapuluh. Duanana nyaangan bumi ku kamulyaanana nalika éta turun. Sister White nangtukeun malaikat kahiji dina buku Early Writings.

“Yesus nimbalan hiji malaikat anu gagah pikeun turun sarta ngingetan pangeusi bumi supaya nyiapkeun diri pikeun datangna-Na anu kadua. Nalika eta malaikat ninggalkeun payuneun Yesus di sawarga, hiji cahaya anu kacida caangna jeung mulya pisan maju di hareupeunana. Kaula dipaparin terang yén pancénna nya éta nyaangan bumi ku kamulyaanana sarta ngingetan manusa ngeunaan murka Allah anu bakal datang.” Early Writings, 245.

Malaikat dina Wahyu dalapan welas éta turun dina tanggal 11 Séptémber 2001. Ieu geus dilambangkeun ku malaikat anu turun dina tanggal 11 Agustus 1840. Dina Yesaya pasal genep, Yesaya dipintonkeun Bait Suci di sawarga jeung kamulyaan Allah. Dina ayat tilu tina pasal genep ieu ditegeskeun yén sakuliah bumi pinuh ku kamulyaan Allah. Éta kajadian nalika malaikat dina Wahyu dalapan welas turun.

Sanggeus hal ieu, kuring ningali malaikat séjén turun ti sawarga, miboga kakawasaan anu gedé; sarta bumi jadi caang ku kamulyaan anjeunna. Wahyu 18:1.

Ayat katilu tina Yesaya genep nétélakeun sajarah anu sarua.

Sarta aya nu sasaurang ka nu séjén, bari pokna, Suci, suci, suci, nyaéta PANGERAN semesta alam; sakuliah bumi pinuh ku kamulyaan-Na. Yesaya 6:3.

Sadérék White ngahijikeun visi Yesaya ngeunaan pangsucian jeung gerakan dina Wahyu dalapan welas.

“Serafim nu aya di hareupeun tahta kacida pinuhna ku rasa hormat jeung sieun anu suci waktu maranéhna nenjo kamulyaan Allah, nepi ka maranéhna teu sanajan sakedapan melong ka dirina sorangan kalayan sugema diri, atawa kalayan kagum ka dirina sorangan atawa ka silih saurang. Puji jeung kamulyaan maranéhna dipasrahkeun ka Gusti Nu Maha Kawasa, anu luhur tur dijunjung, jeung kamulyaan jubah-Na ngeusian Bait Suci. Nalika maranéhna ningali mangsa nu bakal datang, waktu sakuliah bumi bakal pinuh ku kamulyaan-Na, kidung pujian anu meunang kameunangan disaurkeun silih walon ti hiji ka nu séjén dina pupujian anu merdu, ‘Suci, suci, suci, nya éta Gusti Nu Maha Kawasa.’ Maranéhna sapinuhna sugema pikeun ngamulyakeun Allah; jeung dina payuneun-Na, di handapeun seuri pangestu-Na, maranéhna henteu mikahayang nanaon deui. Dina mawa citra-Na, dina ngalakonan pangabdian-Na jeung nyembah ka Anjeunna, cita-cita maranéhna anu pangluhurna geus kahontal sapinuhna.”

“Paningal anu dipaparinkeun ka Yesaya ngagambarkeun kaayaan umat Allah dina poé-poé panungtungan.” Review and Herald, 22 Désémber 1896.

Yahya dina Wahyu pasal sapuluh jeung ogé dina pasal dalapan welas, sarta Yesaya dina pasal genep, kalawan kaasup katerangan ti Sister White, nempatkeun sakabéh gambaran ieu ngeunaan bumi anu dipaparin caang ku kamulyaan Allah dina titik sajarah anu sarua. Sakuliah bumi nyaksian kajadian-kajadian anu lumangsung dina 11 Séptémber 2001. Sajarah progresif gerakan Millerite anu ditungtungan dina taun 1863, janten perlambang tina sajarah nalika malaikat anu gagah dina Wahyu dalapan welas turun bareng jeung sajarah anu pakait jeung malaikat anu turun dina Wahyu

pasal sepuluh. Kalawan premis-premis pambuka ieu geus ditetepkeun, urang baris mulang deui kana prosés pangujian anu diwakilan dina Bilangan pasal opat welas. Sanggeus Musa ngalakukeun pangantaraan pikeun para barontak anu hayang balik ka Mesir jeung ngarajam Yusak jeung Kaleb, Allah narima pangantaraan Musa.

Jeung PANGERAN ngandika, Kami geus ngahampura nurutkeun kana omongan maneh: Tapi saenyana, demi hirup Kami, sakuliah bumi bakal dieusi ku kamulyaan PANGERAN. Sabab sakabeh jelema anu geus ningali kamulyaan Kami, jeung mujijat-mujijat Kami, anu ku Kami dipidamel di Mesir jeung di tanah gurun, sarta ayeuna geus nyoba Kami nepi ka sepuluh kali, jeung teu ngadengekeun sora Kami; tangtu maranéhanana moal ningali tanah anu geus Kami sumpahkeun ka karuhun-karuhunna, kitu deui taya saurang ogé ti antara maranéhanana anu ngahina ka Kami bakal ningali éta: Tapi abdi Kami, Kaleb, ku sabab aya roh anu béda dina dirina, sarta geus nurutan Kami sapinuhna, anjeunna bakal Kami bawa asup ka tanah anu geus didatanganana; sarta turunanana bakal miboga éta. Bilangan 14:20–24.

Sajarah anu digambarkeun di dieu dina Bilangan opat welas téh mangrupa ujian pamungkas pikeun Israél baheula, sarta kagagalan maranéhna mastikeun pikeun maranéhna pati di padang gurun salila opat puluh taun saterusna. Sajarah éta langsung pakait jeung Wahyu dalapan welas, sabab di dinya Allah ngandika yén “saestuna sakumaha” Allah hirup, “sakuliah bumi bakal dieusi ku kamulyaan PANGERAN.” Ieu téh hiji pernyataan anu kacida tegesna anu diteundeun ku Allah dina catetan sajarah ieu, sarta ku kituna Anjeunna nekenkeun yén sajarah anu digambarkeun dina Bilangan pasal tilu welas jeung opat welas, nunjuk ka hareup kana gerakan anu kuat ti malaikat dina Wahyu dalapan welas. Ku sabab Wahyu dalapan welas téh ahir umat sesa Allah, mangka awal umat sesa Allah ogé digambarkeun dina petikan anu keur urang tinimbangan dina kitab Bilangan.

Dina tanggal 11 Agustus 1840, nalika hiji nubuat ngeunaan Islam ngeunaan cilaka anu kadua digenepan, umat baheula anu kapilih ku perjangjian diuji ku amanat Élia anu kakara kabuktian bener.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, dina kacumponan hiji nubuat Islam ngeunaan cilaka katilu, umat perjangjian pilihan baheula nandaan mimiti pangadilan ka nu hirup salaku amanat Élia anu kakara dibuktikeun leres.

Pesen Élia dina sajarah Millerite ditempatkeun dina kontéks waktu nubuat. Pesen Élia dina 11 Séptémber 2001 ditempatkeun dina kontéks pangulangan sajarah. Tanggal 11 Séptémber 2001 ngulang sajarah 11 Agustus 1840, sabab duanana tanggal éta ngawakilan kacumponan hiji nubuat ngeunaan Islam, sarta duanana nandaan turunna éta malaikat, anu ceuk Sister White “teu kurang hiji pribadi ti Yesus Kristus.” Sanajan Sister White henteu kungsi nyebut yén malaikat dina Wahyu dalapan welas “teu kurang hiji pribadi ti Yesus Kristus” sakumaha anjeunna nyebut ngeunaan malaikat dina Wahyu sepuluh, malaikat dina Wahyu dalapan welas nyaangan bumi ku kamulyaan “anjeunna,” sarta Kitab Suci écés yén kamulyaan Yesus Kristus lah anu nyaangan bumi.

Pakakasab judisyal anu ngabalukarkeun ujian ka golongan Protestan dina awalna nya éta gerakan Millerite sakumaha diwakilan ku Elia. Pakakasab judisyal anu ngabalukarkeun ujian ka Adventisme Poé Katujuh dina ahirna nya éta gerakan Elia sakumaha diwakilan ku saratus opat

puluh opat rébu. Lambang Elia miboga harti leuwih ti hiji, sarta sanajan anjeunna ngawakilan Miller jeung gerakan Millerite, anjeunna ogé ngawakilan saratus opat puluh opat rébu.

“Musa di gunung transfigurasi téh jadi saksi kameunangan Kristus kana dosa jeung pati. Anjeunna ngalambangkeun jalma-jalma anu bakal kaluar tina kubur dina waktu kabangkitan jalma-jalma bener. Elia, anu geus diangkat ka sawarga tanpa ngalaman pati, ngalambangkeun jalma-jalma anu bakal hirup di bumi dina mangsa kadatangan Kristus anu kadua kalina, jeung anu bakal ‘dirobah, dina sakedapan, dina kedipan panon, dina tarompet panungtungan,’ nalika ‘anu fana ieu kudu ngagem kalanggengan,’ jeung ‘anu ruksak ieu kudu ngagem anu teu bisa ruksak.’ 1 Korinta 15:51-53. Yesus dipaparin ku cahaya sawarga, sakumaha Anjeunna bakal nembongan nalika Anjeunna datang ‘anu kadua kalina tanpa dosa pikeun kasalametan.’ Sabab Anjeunna bakal sumping ‘dina kamulyaan Rama-Na jeung para malaikat suci.’ Ibrani 9:28; Markus 8:38. Jangji Jurusalamet ka murid-murid ayeuna geus kacumponan. Di luhur gunung, karajaan kamulyaan anu bakal datang dipidangkeun dina wangun leutik,—Kristus Sang Raja, Musa minangka wakil jalma-jalma suci anu geus dihudangkeun, jeung Elia jalma-jalma anu diangkat.” *The Desire of Ages*, 412.

Umat perjanjian anu diliwatan téh mangrupa golongan mayoritas, sapuluh ngalawan dua. Loba anu dipanggil, tapi saeutik anu dipilih. Kagagalan dina ujian kasapuluh dumasar kana naha béja goréng, atawa béja hadé ngeunaan Tanah Perjangjian, ditampik atawa ditarima. Ku kituna, sajarah anu digambarkeun di dieu mintonkeun yén kameunangan atawa kakalahan dina sajarah pangujian anu maju téh dumasar kana pilihan antara dua metodologi anu napsirkeun informasi anu sarua.

Sadaya dua welas mata-mata ningali Tanah Perjangjian, nanging aya dua kacindekan anu béda ngeunaan naon anu dilambangkeun ku Tanah Perjangjian éta. Hiji laporan didorong ku sieun manusa, ari anu hiji deui ku iman. Hiji nembongkeun kahayang pikeun nampik pamingpinan Allah sarta mulang deui kana perbudakan di Mesir, ari laporan anu hiji deui nembongkeun kahayang pikeun percaya kana pamingpinan Allah sarta maju asup ka Tanah Perjangjian.

Dina gerakan Millerit, lolobana ogé milih balik deui kana perbudakan Babul sarta jadi putri-putrina, sarta ieu mangrupa pernyataan tina kaputusan maranéhna pikeun nampik pesen nubuatan malaikat nu kahiji. Urang Millerit anu satia milih nuturkeun pesen nubuatan malaikat nu kahiji, sanajan sanggeus kagagalan anu katingalina dina kuciwa anu kahiji dina usum semi taun 1844. Sajarah dina Bilangan nembongkeun dua “laporan” anu béda ti dua belas mata-mata, anu ngawakilan dua analisis anu béda kana pesen nubuatan anu sarua. Dina taun 1863, Adventisme Laodikea henteu narima hiji pesen nubuatan, maranéhna nampik hiji pesen nubuatan anu saméméhna geus diteguhkeun. Dina taun 1863, Adventisme Laodikea balik deui sarta narima metodologi biblikal anu ngalawan William Miller sapanjang palayaranana. Jalma-jalma anu nampik pesen nubuatan sarta hayang balik deui kana perbudakan ditipologikeun ku para pambrontak dina Bilangan opat welas, anu tungtungna paéh di padang gurun.

Bilangan sapuluh, lamun ditingal minangka hiji lambang, sakumaha halna jeung sagala lambang séjén, miboga harti leuwih ti hiji. Harti lambangna kudu kahartos tina kontéks petikan tempat éta ayana. “Sapuluh” minangka lambang bisa ngagambarkeun panyiksa. Bisa ngagambarkeun hiji ujian. Bisa ngagambarkeun pasatuan sapuluh-lipet para raja Éropa, kaom-kaom kalér Israél, jeung

Perserikatan Bangsa-Bangsa. Dina jamaah Smyrna umat Allah baris ngalaman kasangsaraan salila sapuluh poé.

Ulah sieun kana naon-naon anu rek kasangsara ku maraneh; tenjo, Iblis bakal ngalungkeun sawatara ti antara maraneh ka panjara, supaya maraneh diuji; sarta maraneh bakal ngalaman kasangsaraan sapuluh poé; sing satia nepi ka maot, sarta Kami bakal maparin makuta kahirupan ka maraneh. Wahyu 2:10.

Para sajarawan nunjuk kana panganiayaan anu dilaksanakeun ku Diocletian dina sajarah Smirna, sabab éta mangrupa panganiayaan anu pangbeuratna dina sajarah Smirna, sarta lumangsung salila sapuluh taun. Para sajarawan séjén ngaidéntifikasi sapuluh panganiayaan anu béda dina sajarah Smirna. Kumaha waé ogé, éta sadayana dilaksanakeun ku Roma Kakaisaran, anu dina Daniel tujuh digambarkeun ku sapuluh tanduk. Sapuluh raja éta nyaéta para raja, anu dilambangkeun ku Ahab anu ngalakukeun jinah jeung kapausan, sarta maranéhna jadi pakakas panganiayaan anu dipaké ku kapausan pikeun ngalaksanakeun pembantaian salila Jaman Poék. “Sapuluh” ngawakilan kakawasaan nagara anu ngalaksanakeun panganiayaan pikeun Isebel. Dina Daniel pasal hiji “sapuluh” ngalambangkeun hiji mangsa pangajian.

Mugi abdi-abdi maneh, sim kuring nyuhunkeun, salila sapuluh poé; sarta mugi maranéhna dipaparinkeun kacang-kacangan keur didahar, jeung cai keur diinum. Tuluy mugi beungeut kami dititénan di payuneun maneh, kitu deui beungeut barudak anu dahar bagian kadaharan raja; sarta sakumaha anu ku maneh katingali, lakonan ka abdi-abdi maneh. Ku kituna anjeunna satuju ka maranéhna dina ieu perkara, sarta nguji maranéhna sapuluh poé. Jeung dina ahir sapuluh poé, beungeut maranéhna katémbong leuwih saé jeung leuwih montok dagingna batan sakabéh barudak anu dahar bagian kadaharan raja. Daniel 1:12–15.

Dina Bilangan opat welas, Israél baheula geus nganyenyeri Allah sapuluh kali, anu ngagambarkeun sapuluh ujian salila hiji mangsa.

Tapi saenyana sakumaha Kami hirup, sakumna bumi bakal pinuh ku kamulyaan PANGERAN. Ku sabab sakumna jalma anu geus ningali kamulyaan Kami jeung mujijat-mujijat Kami, anu ku Kami dipidangkeun di Mesir jeung di padang gurun, sarta ayeuna geus nguji Kami nepi ka sapuluh kali, jeung henteu ngadengekeun sora Kami. Bilangan 14:21, 22.

Lamun anjeun nalungtik internet pikeun meunang pamahaman ngeunaan pasualan pambrontakan mana anu sacara husus ngagambarkeun salapan pambrontakan atawa ujian-ujian anu gagal ti saprak dibébaskeunana di Laut Beureum nepi ka ujian anu kasapuluh, anjeun bakal manggihan sababaraha rupa bédana ngeunaan gagal-gagalna Israél baheula anu mana anu kuduna ditandaan minangka salah sahiji tina éta sapuluh ujian. Kuring nangtukeun yén kabébasan di Laut Beureum, anu geus sacara husus diidéntifikasi saluyu jeung 22 Oktober 1844, mangrupa awal tina sapuluh ujian éta, sarta ku kituna éta téh tempat pikeun mimiti ngitung ujian-ujian anu mucunghul ti taun 1844 nepi ka 1863. Aya hiji prosés pangujian anu lumangsung sacara progresif anu dimimitian dina taun 1798 nalika kitab Daniel dibuka segélana, sarta prosés éta ngawengku sajarah amanat malaikat kahiji jeung kadua anu dipungkas dina datangna malaikat katilu dina 22 Oktober 1844.

“Di Minneapolis, Allah masihan mutiara-mutiara bebeneran anu mulya ka umat-Na dina susunan anu anyar. Ieu cahaya ti sawarga ku sawatara jelema ditolak kalayan sagala karasa haté sakumaha anu dipintonkeun ku urang Yahudi dina nolak Kristus, sarta loba omongan ngeunaan kudu nyekel pageuh patokan-patokan heubeul. Tapi aya bukti yén maranéhna henteu nyaho naon sabenerna patokan-patokan heubeul éta. Aya bukti-bukti jeung aya penalaran tina Firman anu nyarankeun dirina ka nurani; tapi pikiran manusa geus tetep kabeungkeut, katutup pikeun asupna cahaya, sabab maranéhna geus mutuskeun yén ieu téh kasalahan anu ngabahayakeun, anu ngaleungitkeun ‘patokan-patokan heubeul,’ padahal éta lain ngageser hiji pancang ogé tina patokan-patokan heubeul, tapi maranéhna boga pamadegan anu geus diselewengkeun ngeunaan naon anu ngawengku patokan-patokan heubeul.”

“Ngaliwatna mangsa dina taun 1844 téh mangrupa hiji mangsa pinuh ku kajadian-kajadian gedé, muka ka panon urang anu kagét kana beberesihna tempat suci anu keur lumangsung di sawarga, sarta miboga patalina anu pasti jeung umat Allah di bumi, [ogé] amanat malaikat kahiji jeung kadua sarta anu katilu, ngibarkeun panji anu di dinya katuliskeun, ‘Parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus.’ Salah sahiji tanda wates dina ieu amanat nyaéta Bait Allah, anu katingali ku umat-Na anu nyaah kana bebeneran di sawarga, jeung peti perjangjian anu ngandung hukum Allah. Caang Sabat tina parentah kaopat mancarkeun sinar-sinar na anu kuat dina jalan jalma-jalma anu ngalanggar hukum Allah. Henteu langgengna hirup jalma-jalma jahat téh mangrupa hiji tanda wates baheula. Kuring teu bisa nginget naon-naon deui anu bisa diasupkeun kana golongan tanda-tanda wates baheula. Sagalana ieu sora ribut ngeunaan ngarobah tanda-tanda wates baheula téh ngan saukur hal anu ngalamun wungkul.” The 1888 Materials, 518.

Dina tanggal 22 Oktober 1844, malaikat katilu sumping mawa hiji amanat dina pananganna.

“Waktu palayanan Yesus réngsé di tempat suci, sarta Anjeunna asup ka Rohangan Nu Pangsucina, tuluy ngadeg di payuneun peti perjangjian anu ngamuat hukum Allah, Anjeunna ngutus malaikat kuat séjén mawa amanat katilu ka dunya. Saurang parchment disimpen dina panangan éta malaikat, sarta waktu anjeunna turun ka bumi kalawan kakawasaan jeung kamulyaan, anjeunna ngembarkeun hiji panggeuing anu matak sieun, kalawan ancaman anu pangpikasiaeuneunana nu kungsi dibawa ka manusa.” Early Writings, 254.

Dina 22 Oktober 1844, hiji malaikat turun mawa hiji gulungan dina leungeunna, anu kudu didahar ku umat Allah. Doktrin-doktrin “landmarks” anu saterusna diidentifikasi téh kudu boh didahar sarta ditarima, boh ditolak sarta henteu didahar. Nalika malaikat katilu sumping mawa gulungan dina leungeunna, amanat anu aya dina gulungan éta ngalambangkeun genep bebeneran pangrojong. Genep ujian éta diidentifikasi minangka “lilana waktu anu kaliwat,” anu ngawakilan nubuat dua rébu tilu ratus taun; pangadilan, anu digambarkeun minangka “panyucian tempat suci”; amanat tilu malaikat; “hukum Allah”; “poé Sabat”; jeung kaayaan jalma paéh anu digambarkeun minangka “jiwa anu henteu langgeng.”

Genep bebeneran éta tangtu silih patalina, tapi masing-masingna sacara mandiri parantos diidentifikasi minangka tanda-tanda patokan. Sababaraha urang bisa waé teu daék ngalebetkeun lumampahna waktu kana daptar ieu, tapi écés yén loba anu nolak bebeneran yén 22 Oktober 1844

téh mangrupa panggenepan nubuat anu sajati. Maranéhna gagal dina ujian éta, anu tangtu waé nyegah maranéhna tina gumulung jeung ujian-ujian anu saterusna. Prosés panggeuing Allah geus remen diteguhkeun minangka hiji prosés anu maju saterusna, anu merlukeun kameunangan kana ujian anu mimiti dipasihkeun ka anjeun, saméméh anjeun bisa kalibet dina ujian anu nuturkeun.

“Waktu kami mimiti nepikeun cahaya ngeunaan perkara Sabat, kami can boga pamadegan anu écés tur tangtu ngeunaan amanat malaikat katilu dina Wahyu 14:9–12. Beurat kasaksian kami waktu kami ngadeuheus ka hareupeun rahayat nyaéta yén gerakan advent kadatangan kadua anu agung téh asalna ti Allah, yén amanat kahiji jeung kadua geus diproklamasikeun, sarta yén amanat katilu kudu dipasrahkeun. Kami ningali yén amanat katilu ditutup ku ieu kecap-kecap: ‘Di dieu kasabaran umat suci: di dieu maranéhanana anu nurut kana parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus.’ Jeung sakitu écésna kami ningali, sakumaha ayeuna ogé kami ningali, yén kecap-kecap nubuat ieu nunjukkeun kana hiji reformasi Sabat; tapi ngeunaan naon ari ibadah ka sato galak anu disebutkeun dina amanat éta, atawa naon ari gambar jeung tanda sato galak éta, kami can boga pendirian anu tangtu.

“Gusti ku Roh Suci-Na ngajadikeun cahaya moncorong ka para palayan-Na, sarta perkara éta laun-laun kabuka dina pikiran maranéhna. Peryogi pisan ulikan anu jero jeung kasalempangan anu gedé pikeun ngungkabkeunana, ngarakitkeunana runtuyan demi runtuyan. Ku pangregep, kasalempangan, jeung pagawean anu taya pegatna, ieu padamelan terus maju nepi ka bebeneran-bebeneran agung tina pesen urang, hiji kasatunggalan anu écés, silih patali, sampurna, geus dipasrahkeun ka dunya.

“Kuring geus kungsi nyarita ngeunaan pangaweruh kuring ka Sepuh Bates. Kuring manggihan anjeunna saurang lembut Kristen anu sajati, someah tur bageur. Anjeunna ngurus ka kuring kalayan lemah lembut, saolah-olah kuring téh anakna sorangan. Dina waktos munggaran anjeunna ngadangu kuring nyarita, anjeunna némbongkeun minat anu jero. Sanggeus kuring eureun nyarita, anjeunna nangtung tuluy saurna: ‘Kami téh Tomas anu cangcaya. Kami henteu percanten kana tetenjoan. Tapi lamun kuring tiasa percanten yén kasaksian anu ku sadérék awéwé ieu parantos ditepikeun peuting ieu téh enya sora Allah ka urang, tangtu kuring bakal jadi lalaki anu pangbagjana di alam hirup. Haté kuring kacida kageterna. Kuring yakin yén nu nyarita téh jujur, tapi teu tiasa ngajelaskeun perkara anjeunna dipintonkeun hal-hal anu endah anu parantos dicaritakeunana ka urang.’”

Sababaraha bulan sanggeus perkawinan kuring, kuring ngilu, babarengan jeung salaki kuring, hiji Konperénsi di Topsham, Maine, anu di dinya Elder Bates hadir. Dina waktu éta anjeunna can sapinuhna percaya yén paningal-paningal kuring téh asalna ti Allah. Pasamoan éta mangrupa hiji mangsa anu pinuh ku minat anu jero. Roh Allah maparin pangaruh-Na ka kuring; kuring kabungkus dina hiji paningal ngeunaan kamulyaan Allah, sarta pikeun kahiji kalina meunang hiji pintonan ngeunaan planét-planét séjén. Sanggeus kuring kaluar tina paningal éta, kuring nyaritakeun naon anu ku kuring geus katingali. Tuluy Elder B. nanya naha kuring kungsi nalungtik astronomi. Kuring ngawaler yén kuring teu boga élingan yén kuring kungsi ningali kana hiji buku astronomi. Saur anjeunna: ‘Ieu téh ti Gusti.’ Saméméhna kuring can kungsi ningali anjeunna sakitu bébasna jeung bagjana. Beungeutna moncorong ku cahaya sawarga, sarta anjeunna maparin piwuruk ka jamaah kalayan kakawasaan.” Testimonies, jilid

1, 78–80.

Tangtu, sakabéh tés doktrinal ieu silih patali, nanging éta ogé mangrupa tés-tés anu bisa dipisahkeun, sarta dibuka laun-laun ka hamba-hamba Allah. Aya loba garéja anu ngajaga Sabat poe katujuh, tapi nolak amanat tilu malaikat. Maranéhna nolak bebeneran yén pangadilan dimimitian dina 22 Oktober 1844, nanging tetep ngajaga Sabat. Tés-tés doktrinal ieu silih patali, tapi ngawakilan genep tés anu husus.

Sakumaha kakara digambarkeun ku Joseph Bates, kapten laut anu kacida wanohna kana élmu astronomi nampi Roh Nubuat, anu saméméhna ku anjeunna parantos ditolak. Dina bulan Désémber 1844, Ellen White nampi titingalian kahijina, sarta ujian katujuh sumping dina gerakan éta.

“Alkitab kudu dadi penasihatmu. Sinaua iku lan pepesthèn-pepesthèn kang wus diparingaké Allah; awit iku ora tau nalisir Sabdané. Manawa Pepesthèn-Pepesthèn iku ora ngandika miturut Sabdaning Allah, tampikana iku. Kristus lan Belial ora bisa dipasèkaké dadi siji.”
Selected Messages, buku 3, 33.

Teu lila sanggeus kuciwa anu agung, Sadérék White ngesahkeun hiji tulisan anu nétélakeun yén Kristus ngalih ti Tempat Suci ka Tempat Mahasuci dina tanggal 22 Oktober 1844. Anjeunna nyarankeun éta terbitan ka “unggal santo.”

“Abdi yakin yén Bait Suci anu kudu disucikeun dina ahir 2300 poé téh nyaéta Bait Suci Yerusalem Anyar, anu Kristus jadi palayanna. Gusti nembongkeun ka abdi dina hiji titingalian, leuwih ti sataun ka tukang, yén Dulur Crosier miboga terang anu sajati ngeunaan panyucian Bait Suci, jsb.; sarta yén éta téh kersa-Na, supaya Dulur C. nuliskeun pamadegan anu anjeunna parantos pasihkeun ka kami dina Day-Star, Extra, 7 Pébruari 1846. Abdi ngarasa pinuh dipasihna kawenangan ku Gusti pikeun nyarankeun Extra éta ka unggal jalma suci.” A Word to the Little Flock, 12.

Pangrojongna téh kana katerangan Crosier ngeunaan gerakan Kristus ka Rohangan Nu Pangmahsuci, tapi éta artikel ngandung sababaraha ajaran anu salah, kaasup ajaran Protestantisme murtad yén “daily” dina kitab Daniel ngawakilan palayanan Kristus. Ku sabab éta, manéhna teras nyerat hiji klarifikasi anu mimiti dipedalkeun dina taun 1850 tuluy saterusna diasupkeun kana buku Early Writings. Di dinya anjeunna nétélakeun yén “jalma-jalma anu masrahkeun sora waktu pangadilan miboga pameunteu anu bener ngeunaan ‘daily’.”

“Tuluy abdi ningali patalina jeung ‘daily’ (Daniel 8:12) yén kecap ‘sacrifice’ téh ditambahan ku hikmah manusa, sarta lain bagian tina naskah aslina, jeung yén Gusti maparin pamadegan anu leres ngeunaan éta ka jalma-jalma anu ngedalkeun pamatrih ngeunaan jam panghukuman. Nalika kasatuan masih aya, saméméh 1844, ampir sakabéh maranéhna satuju kana pamadegan anu leres ngeunaan ‘daily’; tapi dina kabingungan saprak 1844, pamadegan-pamadegan séjén geus dianut, sarta gelap jeung kabingungan tuluy nuturkeun.” Early Writings, 74.

Jejer “anu sapopoé” dina kitab Daniel jadi lambang mulangna Adventisme kana métodologi Protestanisme murtad dina awal abad ka-duapuluh, sarta kiwari pamahaman Millerit anu bener ngeunaan “anu sapopoé” geus ditampik ku para teolog Adventisme. Eta geus ditampik, sanajan

Sister White kalayan écés netelakeun yén kaum Millerit leres dina ngaidentifikasi “anu sapopoé” minangka kakawasaan satanis tina paganisme. Maranéhna nampik bebeneran ngeunaan “anu sapopoé” lain ngan saukur sabalikna tina pangukuhan ilham dirina yén pamahaman kaum Millerit éta leres, tapi ogé dina pasalingungan langsung jeung kateranganana anu tegas yén doktrin palsu anu ngajarkeun yén “anu sapopoé” ngawakilan palayanan Kristus di Bait Suci disangking ku “malaikat-malaikat anu geus diusir ti sawarga!”

“Sarta aya Brother Daniells, anu pikiranana keur digarap ku musuh; sarta pikiran anjeun jeung pikiran Elder Prescott keur digarap ku malaikat-malaikat anu geus diusir ti sawarga.”

Manuscript Releases, volume 20, 17.

Pangecéna nu jero pisan kana naon anu ayeuna dipaké ku Adventisme minangka salah sahiji “kadaharan dongéng”-na téh kacida tegesna, sabab Daniells jeung Prescott nyokot hiji lambang kakawasaan Iblis (kafirisme) tuluy nerapkeun éta lambang ka Kristus (palayanan-Na di sanctuary). Ieu ngajadikeun dalapan tés doktrinal.

Ujian kasalapan dina sajarah anu ngarah ka taun 1863 nyaéta dijieunna tabel kadua Habakuk dina taun 1850. Bagan panaratas 1843 dijieun dina taun 1842, sarta ngan disebut bagan 1843 lantaran éta ngaramalkeun mulangna Kristus dina taun 1843. Parentah pikeun nyieun tabel kadua Habakuk dipasihkeun ka Sister White dina taun 1850. Dijieunna dua tabel Habakuk ngaitkeun sajarah malaikat kahiji jeung kadua kana sajarah malaikat katilu. Dina biografi ngeunaan hirup jeung padamelanana anu ditulis ku incuna, anjeunna méré gambaran umum ngeunaan kajadian-kajadian anu ngarah kana dijieunna bagan 1850. Anjeunna ngalakukeun kitu ku milih katerangan-keterangan Sister White anu patali, sarta nambahan koméntarna sorangan dina éta gambaran umum.

“Waktu kami mulih ka imah Sadérék Nichols, Gusti maparin ka abdi hiji titingalian sarta nembongkeun ka abdi yén bebeneran kudu dijadikeun écés dina papan-papan, sarta éta bakal nyababkeun loba jalma mutuskeun nangtung pikeun bebeneran ku amanat malaikat katilu, bari dua amanat nu tiheula dijadikeun écés dina papan-papan.—Surat 28, 1850.

“Dina ieu tetenjoan anjeunna ogé dipintonkeun naon anu bakal méré James White kawani pikeun nuluykeun nerbitkeun:

“Kuring ogé ningali yén éta saestuna sarua perluna sangkan éta surat kabar diterbitkeun jeung perluna para utusan indit, sabab para utusan merlukeun hiji surat kabar pikeun dibawa ku maranéhna, anu ngandung bebeneran ayeuna pikeun diserenkeun ka leungeun jalma-jalma anu ngadangu, supaya tuluy bebeneran éta henteu luntur tina pikiran. Jeung yén éta surat kabar bakal nepi ka tempat-tempat anu teu bisa dihontal ku para utusan.—Ibid.

“Migawe kana bagan anyar téh geuwat dimimitian, sarta kasempetan dipasihkeun pikeun ngawartakeun hal éta ka para dulur saiman dina édisi Present Truth anu diterbitkeun ku James dina bulan salajengna:

“Bagan. Hiji bagan kronologis ngeunaan titingalian-titingalian Daniel jeung Yohanes, anu disusun pikeun ngajentrekeun kalawan écés bebeneran kiwari, ayeuna keur dilitografikeun di

handapeun pangawasan Sadérék Otis Nichols, ti Dorchester, Massachusetts. Maranéh anu ngajar bebeneran kiwari bakal kacida dibantu ku éta. Bewara salajengna ngeunaan bagan éta bakal dipasihkeun engké.—Present Truth, Nopémber, 1850.

“Nepi ka ahir Januari 1851, éta bagan geus réngsé tur dipasang iklanna kalawan harga \$2. James White kacida resepeunana ku éta bagan sarta nawiskeun éta kalayan haratis ka ‘jalma-jalma anu ku Allah geus dipanggero pikeun maparin amanat malaikat katilu’ (Review and Herald, Januari 1851). Sababaraha sumbangan anu berehan geus ngabantu nutupan waragad penerbitanana.” Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, jilid 1, 185.

Ngeunaan bagan taun 1843, Sister White nyatet yén éta geus dipingpin ku Allah.

“Pangeran nembongkeun ka sim kuring yén bagan taun 1843 téh dipingpin ku panangan-Na, sarta yén euweuh hiji bagianna ogé anu kudu dirobah; yén angka-angkana téh sakumaha anu dipikahoyong ku Anjeunna. Yén panangan-Na aya di luhureunana sarta nyumputkeun hiji kasalahan dina sawatara angka, nepi ka taya saurang ogé anu bisa ningali éta, dugi ka panangan-Na dicabut.” Review and Herald, November 1, 1850.

Nalika nyatet cahaya anu patali jeung parentah pikeun nyieun bagan séjén dina taun 1850, manéhna méré pangesahan ilahi anu sarua kana bagan 1850 sakumaha anu geus dipasihkeun ngeunaan bagan 1843, bari ogé netelakeun yén bagan-bagan séjén anu harita keur dijieun henteu ditarima ku Gusti. Parentah pikeun nyieun bagan anyar éta di hijikeun jeung parentah pikeun nyitak hiji terbitan anyar.

“Kuring ningali yén pagawéan nyieun bagan téh sakabéhna salah. Ieu asalna ti Sadérék Rhodes sarta diteruskeun ku Sadérék Case. Harta geus dibalanjakeun pikeun nyieun bagan-bagan jeung ngawangun rupa-rupa gambar anu kasar tur matak jijik pikeun ngagambarkeun malaikat jeung Yesus anu mulya. Hal-hal sapertos kitu ku kuring katingali matak teu dipikaresep ku Allah. Kuring ningali yén Allah aya dina penerbitan bagan ku Sadérék Nichols. Kuring ningali yén aya hiji nu buat ngeunaan bagan ieu dina Alkitab, sarta lamun bagan ieu dimaksudkeun pikeun umat Allah, lamun ieu cekap pikeun nu saurang, mangka cekap ogé pikeun nu séjén, jeung lamun saurang perelu bagan anyar anu dicét dina ukuran anu leuwih gedé, sakabéh ogé merlukeun éta sarua gedéna.

“Kuring ningali yén dina diri Sadérék Case aya rasa teu tenang, teu ngeunah, teu puas, jeung teu nyaho sukur, anu ngahayangkeun bagan séjén. Kuring ningali yén bagan-bagan anu dicét ieu ngabalukarkeun pangaruh goréng ka jamaah. Ieu ngabalukarkeun ayana sumanget olok-olok anu hampang jeung teu puguh dina pasamoan.”

“Kuring ningali yén bagan-bagan anu diparéntahkeun ku Allah téh ngagerakkeun pikiran kalawan hadé, sanajan tanpa aya panjelasan. Dina gambaran malaikat-malaikat dina bagan-bagan éta aya hiji hal anu caang, endah, jeung sawarga. Pikiran ampir teu karasa dibimbing ka Allah jeung ka sawarga. Tapi bagan-bagan séjén anu geus dijieun matak geuleuheun pikiran, sarta nyababkeun pikiran leuwih cicing kana bumi tibatan kana sawarga. Gambar-gambar anu ngagambarkeun malaikat leuwih mirip roh-roh jahat tibatan mahluk-mahluk sawarga. Kuring ningali yén bagan-bagan éta salila sababaraha poé jeung minggu geus nyéépkeun pikiran Sadérék Case, padahal anjeunna kuduna keur neangan hikmat

sawarga ti Allah, sarta kuduna keur tumuwuh dina kurnia-kurnia Roh jeung dina pangaweruh kana bebeneran.

“Kuring ningali yén upami sarana anu geus kabuang pikeun nyieun bagan-bagan téh dipaké pikeun medalkeun bebeneran kalayan écés ka payuneun dulur-dulur saiman dina nyebarkeun traktat, jeung sajabana, éta tangtu geus ngalantarankeun loba kahadéan sarta nyalametkeun jiwa-jiwa. Kuring ningali yén urusan nyieun bagan éta geus sumebar kawas muriang.” Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

Anjeunna kalayan écés nyatakeun yén “Allah aya dina medalna bagan [1850] ku Dulur Nichols,” sarta yén aya “hiji nubuat [Habakkuk dua] ngeunaan bagan ieu dina Alkitab.” Anjeunna ogé netelakeun yén “bagan-bagan” [jamak; 1843 jeung 1850] anu “diparéntahkeun ku Allah mangaruhan pikiran kalayan hade, sanajan tanpa katerangan.” Habakkuk dua maréntahkeun kaum Millerit supaya ngajadikeun éta titingalian écés dina loh-loh, (dina wangun jamak), supaya anu maca dua bagan éta tiasa ngider ti dieu ka ditu dina Firman Allah. Bagan-bagan ilahi éta henteu meryogikeun katerangan tambahan, sabalikna ti bagan palsu taun 1863 karangan Uriah Smith.

Jeung PANGERAN ngawaler ka kuring, sarta ngandika, Tulis ieu titingalian, sarta écéskeun dina loh-loh, sangkan sing saha anu maca éta bisa lumpat. Habakkuk 2:2.

Ujian nu kasapuluh nyaéta puseur ieu tulisan. Kalayan sapuluh ujian anu dirujuk ku Musa dina Bilangan pasal opat welas, para sarjana Ibrani jeung para teolog séjén ngahasilkeun rupa-rupa dugaan ngeunaan kajadian-kajadian mana dina sajarah ti pangluputan di Laut Beureum nepi ka pambarontakan sapuluh panénjo éta anu bisa jadi dimaksud. Pambarontakan dina sajarah éta nyayagikeun sababaraha rupa pilihan, tapi geus pasti yén ujian nu kasapuluh nandaan awal opat puluh taun maot ku susutna jumlah di padang gurun, nepi ka sakabéh nu mbarontak anu geus ngahontal umur tanggung jawab éta paéh.

Kitu deui, sawatara urang bisa waé ngabantah kana pamilihan kuring kana ieu sapuluh ujian doktrinal, sabab bisa aya rupa-rupa variasi anu katingalina leuwih hadé tibatan anu ku kuring keur dipedar di dieu. Sanajan kitu, ujian anu kasapuluh jeung anu panungtung téh sajéntré pemberontakan sapuluh panénjo. Ieu nya éta panolakan kana tujuh kali dina Imamat dua puluh genep. Aya sababaraha bukti profétis pikeun nangtayungan ieu idéntifikasi.

Dina artikel salajengna urang bakal ngamimitian ngaidentifikasi para saksi nubuat anu ngukuhkeun éta pangidéntifikasian yén tujuh waktos dina Imamat dua puluh genep téh mangrupa kagagalan kasapuluh jeung panungtungan tina Adventisme Laodikea.

“Lamun kakawasaan Allah maparin kasaksian ngeunaan naon anu jadi bebeneran, eta bebeneran kudu tetep salawasna minangka bebeneran. Teu meunang aya sangkaan-sangkaan saterusna, anu sabalikna jeung cahya anu geus dipaparinkeun ku Allah, dipiara atawa ditarima. Jalma-jalma bakal hudang mawa tafsiran-tafsiran Kitab Suci anu pikeun maranehna mangrupikeun bebeneran, padahal lain bebeneran. Bebeneran pikeun jaman ieu geus dipaparinkeun ku Allah ka urang minangka dadasar iman urang. Mantenna sorangan geus ngajar urang naon anu jadi bebeneran. Hiji bakal hudang, tuluy nu séjén deui, mawa cahya anyar anu nentang cahya anu geus dipaparinkeun ku Allah dina panyataan Roh Suci-Na.

“Aya sababaraha kénéh anu masih hirup, anu geus ngaliwatan pangalaman anu kaala dina ngadegkeun ieu bebeneran. Allah ku kurnia-Na geus ngajaga hirup maranéhna supaya maranéhna ngulang deui jeung deui nepi ka panutupan hirupna, pangalaman anu ku maranéhna geus kaliwatan, sakumaha Rasul Yohanes ogé ngalakukeunana nepi ka ahir pisan hirupna. Jeung para nu mawa panji anu geus tilem dina pupus, kudu nyarita ngaliwatan nyitak deui tulisan-tulisan maranéhna. Kami dipaparin parentah yén ku jalan kitu sora maranéhna kudu kadéngé. Maranéhna kudu masihan kasaksian ngeunaan naon anu ngawangun bebeneran pikeun jaman ieu.

“Urang henteu meunang narima kecap-kecap ti jalma-jalma anu datang mawa hiji amanat anu nentang poko-poko husus tina iman urang. Maranéhna ngumpulkeun sakumpulan Kitab Suci, tuluy numpukkeunana minangka bukti di sabudeureun tiori-tiori anu ku maranéhna ditegeskeun. Ieu geus dilakonan deui-deui salila lima puluh taun katukang. Jeung sanajan Kitab Suci téh firman Allah, sarta pantes dihormat, panerapanana, lamun panerapan kitu ngageserkeun hiji tihang tina dasar anu ku Allah geus diteguhkeun salila lima puluh taun ieu, mangrupikeun kasalahan anu gedé. Anjeunna anu ngalarapkeun kitu henteu nyaho kana pintonan anu endah tina Roh Suci anu masihan kakawasaan jeung kakuatan ka amanat-amanat baheula anu geus sumping ka umat Allah.” Selected Messages, book 1, 161.